

MAGYAR KURIR.

Nr. 15.

Indult Bétsből, Kedden, Februárius' 22-dikén, 1831.

B é t s.

Azon számos és fényes Országos Kiküldöttségnek, mellynek Tagjait közelebbi levelünkben előszámláltuk, Febr. 17-dikén vala szerentséje a' szokott pompás szertartással Ő Ts. K. Felségeleikbe boisáttatni, 's követségeknek egy részét telyesíteni. A' Kiküldöttségnek szószóllója Nagy Méltóságú Pyrker László Patriárka és Egri Érsek Ő Excellentiája volt, ki az Ország Státusainak 's általjában a' Magyar Nemzetnek háládó 's örömezzéseit az itt következő Beszédekben öntötte ki a' Thronus lábainál Ő Felségek előtt.

Minekutánna a' Tsászár és Király Ő Felsége hív Magyarjainak hódolását 's háládatos érzéseit szokott kegyes indulattal fogadta, 's a' Nemzet Követségét felséges atyai indulatjának az eránt leendő fenntartása felől igen kegyelmes kifejezésekben bizonyossá tette; a' Követség a' Tsászárné és Királyné Ő Felségehez ment, hogy hódoló mély tiszteletét az Ország szeretett Annyánál is véghez vigye, hol Ő Felsége által hasonló igen kegyelmes indulattal fogadtatott.

Itt következik:

1. A' Patriárka Érsek Ő Excja Beszéde, a' Felséges Tsászárhoz és Királyhoz.

Sacratissima Caesarea, et Regio Apostolica
Majestas! Domine, Domine Clementissime!

Cum nullum unquam Majestas Vestra Sacratissima, diuturni Felicissimi sui Regiminis momentum siverit praeterlabi, quin vero illud semper Suae in fidelissimam Gentem Hungaram Clementiae Caesareo-Regiae insigniret documento; inexhausta tamen Majestatis Vestrae Sacratissimae benignitas, tantis in Nos, postremis Generalibus Regni Sui Hungariae, Partiumque ei adnexarum Comitibus, eluxit argumentis, ut ea nec fando explicare, nec cogitando satis possimus exequi.

Quod enim Majestas Vestra Sacratissima, pro Sua perpetua constabiliendae publicae securitatis, avitaeque Constitutionis sollicitudine, ipsis adeo fortunae casibus, serisque Nepotibus prospectura, Generalem hunc Regni Statuum Conventum, ab auspiciatissima Augusti Sui Primogeniti in Regem, ac Dominum Hungarorum inauguratione ordiri, — quod diuturniore tempore Sacrae suae personae copiam nobis praebendo, ardentissima Regnicolarum Vota explere, — quodve, conditis cum benigno Sui annutu sapientissimis Legibus, Regni dignitatem, tranquillitatem, ac felicitatem novis validissimis

praesidiis communire dignata sit, — cuncta haec talia, tantaque sunt, ut fidelissimi Status, et Ordines suo se defuturos officio crediderint, nisi in ipso jam Comitiorum limine, concordibus suffragiis, hanc Nobis honorificentissimam Missionem decernerent, qua obligatae ingentibus his Majestatis Vestrae Sacratissimae beneficiis, Suae gratitudinis, intemeratae fidelitatis, homagialisque pietatis sensa, ad Majestatem Vestram Sacratissimam devotissime perferremus. —

Quae Regni Statuum, et Ordinum mandata, dum pedibus Majestatis Vestrae advoluti, pari humilitate, ac alacritate exequimur, una Majestatem Vestram Sacratissimam imis obtestamur precibus: ut haec fidelissimorum Suorum Subditorum sensu clementer suscipere, ac pro sua benignitate rata, grataque habere dignetur.

At vero ipsa Nos ingruentia terfausta Serenissimi Junioris Regis Nostri nuptiarum Solennia, nupernusque tanto, non modo hujus Urbis, sed totius Monarchiae jubilo celebratus Majestatis Vestrae Sacratissimae natalis dies, Nobis jure nostro festus, admonet, ut utroque hoc nomine Majestati Vestrae Sacratissimae devotissime gratulemur, id, quo anhelata Cunctorum Regnicolarum tendunt suspiria, pio Corde precati: ut Deus O. M. Sacrum hoc Connubii Foedus, pro Majestate Vestra Sacratissima, reddat perennem uberrimorum quorumvis gaudiorum fontem, de Nostris Ejusdem adaugeat annos, hocque vergenti Majestatis Vestrae Sacratissimae aetati solatium largiatur: ut impensis in salutem Patriae tantis Suis laboribus, vigiliis, ac Sudoribus, debita, sibi que unice expetita praemia, in dulci expleti regii sui muneris recordatione, bonaque Suae Con-

scientiae testimonio, longissimo adhuc annorum decursu possit percipere!

Sane insigne, quod universus miretur Orbis, semet offert animis nostris Spectaculum; dum namque pleraeque Nationes, illecebris, cupidineque libertatis aestuantes, res novas moliuntur; dum apud nonnullos externos, veneranda Patrum instituta, intervulsa sui soliditate nutant, fidelissimi Majestatis Vestrae Subditi, in hoc concusso Orbis Statu, festos agitant dies, summaque sua lucra in immota sua fidelitate collocant, jacta de futuris, secundum Deum in Majestate Vestra Sacratissima fiducia, quam non prolati Imperii fines, — non erecta de debellatis hostibus trophaea, — sed Religio, integerrima fides, Legum observantia, ac perpetuum justitiae Studium ad immortalitatem consecrarunt! — Felices Nos, quod possimus, et publicorum Sensorum, apud Majestatem Vestram Sacratissimam agere interpretes, et beatitatis, qua sub Paterno Majestatis Vestrae Sacratissimae regimine, cuncti Ejusdem Subditi, perfruuntur, esse participes!

Quod reliquum est, fidelissimos Regni Hungariae, Partiumque ei adnexarum Status, et Ordines, una nobiscum, Majestatis Vestrae Sacratissimae benignitati, ac Clementiae Caesareo-Regiae, profundissima cum humilitate commendamus.

2. Ó Ts. K. Felségének Felelete :

Quam ex benignis Regalibus, quibus Postrema Regni Comitia convocabamus, conceptam Jurisdictiones percurrere Regni Nostri Hungariae, et Partium adnexarum, ante ipsa adhuc Comitiorum auspicia, Nobis testari contendebant, — quam die vicesima - quinta Septembris, — quod Svavi recordatione

memoramus — nobili Patrum ardore rapti, Universi Status et Ordines, coram Solio Nostro Regio deprecaverunt, — quam dum defendendae Patriae subsidium obtulerant, et quum jam, in ipso ad Lares Suos revertendi procinctu constituerentur, Nobis affatim manifestarunt gratitudinem; — eam, medio solemnis hujus per Comitia, ad Nos emissae Deputationis faustissima occasione hac reiterari, vero Nobis cedit gaudio.

Prout constans ista, ac sincera Hungarorum erga Nos devotio, iuges Nobis recreat vires; ut indefessis laboribus, quibus nunquam parcimus, percarum Gentem hanc, salvam, et felicem reddamus, eamque contra quasvis etiam aevi procellas, quae peregrinis Hungaro novandarum rerum illecebris Constitutionem, Seculis sacratam, avitamque prosperitatem nefors infestarent, tueamur; ita Celebratissima Hungara in Regem fides, ac fidelitas, amorque Patriae, dulcissimum dierum Nostrorum efficit solatium, dum enim partes muneris Nostri Regii fideliter explemus, filiaque Pietati Vestrae, amorem nostrum Paternum rependimus; intemerata Nostra in Deum, Hungariae Sospitorem, fiducia pro certo tenemus, fore: ut ex sacro hoc inter Nos Vinculo, opima Ejus in Nobilem quoque Gentem Hungaram benedictio redundet.

Estote horum apud fideles Status, et Ordines Regni Hungariae, Patriumque eidem adnexarum Nuncii, quos, Vosque Ipsos de Gratia, et Clementia Nostra porro securos esse jubemus.

5. A' Patriárka Érsek Ö Excja Beszéde, a' Fels. Tsászárné és Királynéhez (Németül.)

Felséges Tsászárné és Királyné.

Legkegyelmesebb Aszszonyunk!

Minthogy Magyar Ország és a' hozzá kaptolt Tartományok hív Státusai

előtt semmi kívánatosabb nem lehet, mint Felséged Felséges Személyéhez a' végre közelítniek, hogy Felségednek legmélyebb tisztelettel hódolva adózhasanak; legszebb alkalmatosságot adnak nekünk erre a' Felséges Tsászári Háznak ezen innepi napjai, hogy ezt az adót minden oda haza maradott számtalanok neveiben is Felséged lábaihoz letegyük.

Miólta az örök Gondviselésnek tetszett Felségedet a' mi legkegyelmesebb Fejedelmünk mellé, az Ó kegyelmes Királyi páltzájának engedelmeskedő sok milliónyi népeknek boldogságokra, a' Thronusra emelni; Felséged a' szegények nyomorúságának enyhítésére, 's minden jótévő Intézetnek gyarapítására olly nagylelkű módon munkálkodott, és szíve 's lelke felséges jelességeinek olly nyilvános bizonyságait adta, hogy Felségednek minden Magyar tisztelettel teljes szeretettel és tsudálkozással adóz, a' Hazában mindenütt hangos áldáskívánások között magasztalják a' legjobb Tsászárnét és Királynét, az egész Magyar Nemzet legszerentséesebbnek tartván magát, mivel Királyában a' legnemesebb, legjobb Fejedelemmel, és Királynéjában nemtsak a' legjóságosabb Ország Annyával, hanem minden virtusnak legfelségesebb példaadójával is ditsekszik.

Méltóztassék Felséged Magyar hív népeinek ezen hódolását legkegyelmesebben elfogadni. Soha sem fognak ők megszűnni szívek belsőjéből az Isten előtt esedezni, hogy Felségedet legkegyelmesebb Királyoknak vígasztalására és öröme, hazájoknak boldogságára, és a' szegények gyámolítására az élet legkesőbb koráig mindennémű áldásával gazdagon telézve tartsa meg.

Ezen kívánsággal, melly mindenek nyelvéről hangzik, mi magunkat Felséged kegyes indulatiba és kegyelmébe legmélyebb tisztelettel ajánljuk.

4. A' Fels. Tsászárné és Királyné
felelete:

Magyar Ország Státusainak Alattvalói hívsége és háládatossága, melly ezt az Országos Kiküldöttséget Uroknak és Királyoknak, a' Királynak az En Felséges Férjemnek Thronusa lábaihoz vezet; — ez az örvendező hódolás, mellyet az Urak Magyar Ország ifjú Királyának öszvekelesén kinyilatkoztatnak, En bennem is megújítja azon belső gyönyörködést, mellyet már sokszor érzettem és szüntelen érzek, valamikor a' nemes Magyar Nemzet közepette vagyok, vagy annak érdemes Kiküldöttségeit körülem öszvegyűlve szemlélem.

Ez a' szeretet és ragaszkodás, mellynek a' derék Magyar Nemzet, szépegyetértésben a' többi népekkel, az Ország jó Attya eránt bizonyosságát adja, nagy meglegedésnek és vidámságnak érzését gerjeszti fel bennem; mert az legbizonyosabb záloga azon nagyszívű Nemzet boldogságának, mellynek koronája az En Anyai szívemnek azt a' kívánságot és igyekezetet, hogy annak állandó boldogsága fenntartassék, legszentebb kötelességévé teszi.

Fogadják el az Urak az En hajlandóságomnak és kegyelmemnek bizonyosságát!

A' közelebb mult Szombaton érkezett Báró Erberg Ts. K. Kamarás és Követségi Titoknok, mint Kurír Turinból, azzal az örvendetes hírrel, hogy ottan Febr. 12-dikén, mint a' Felséges Tsászár ditső születése napján, Ő Felségének az ifjú Magyar Királynak forma szerént való öszvekelesé Szardíniai Kir. Hertzegaszszony Mária Anna Karolina Ő Kir. Magasságával véghez ment. A' Fels. Völegény személyét Procura Ő Felsége a' Szardíniai Ki-

rály viselte. Másnap az ifjú Magyar Királyné Felséges Szüléjének, és a' Fels. Szardíniai Királynak 's Királynénak társaságokban útnak indult Majlandba, a' hol forma szerént által is adatott a' Tsászár és az ifjú Magyar Király Ő Felségek által kinevezett teljes hatalmú Biztos Urnak, Lombard Velentzei Fő Udvarnok Gróf Boromeo Ő Excjának és az innen Bétsből Majlandig ment Udvari Fő Tisztségnek Febr. 15-dikén. A' mint hallik Ő Felsége az ifjú Magyar Királyné a' jövő Pénteken Febr. 25-dikén fog Sönbrunnba megérkezni.

L e n g y e l O r s z á g.

Varsó Febr. 9-dikén. A' város tegnap olta tele van hadi hírekkel. Egyik is másik is beszél a' tábor mozgásiról, a' tsetákról, a' győzedelmekről, a' retirádákról 's a' t. érkezett tudósításait. Nints rajta miért tsudálkozni; háború idején az ilyen rebesgetés, és az újnál újabb de tsak gondolatban érkezett tudósításoknak terjesztgetése szokott dolog. Egyébaránt a' köz érzésnek tüköréül szolgálhat az, hogy minden ilyen hírek győzedelemről szóllanak, megvevettetésről senki nem beszél. Az Igazgatószék a' Status Ujságban ígéri, hogy a' tudósításokat, mihelyt hozzája érkezni fognak, azonnal közönségessé téteti.

Az Országos követek házában Febr. 7-dikén jelenti vala a' Marsal a' Tagoknak, hogy az Orosz tábor a' lengyel földre bejött. De ez a' történet — monda — a' tanátskozásoknak folytatását félbe nem szakaszthatja, hanem azt szükségessé teszi, hogy azoknak tárgya ezen túl tsupán a' Nemzetnek felfegyverkezése legyen. Azután elkezdtek tanátskozni az Országos védelemnek eszközeiről, és egy akarattal a' következő Vég-

zést hozták: „Az Ország házai, hogy a' Nemzeti Igazgatóságoknak könnyítsék a' leghathatósabb eszközöknek elővételét az ellenség ellen, végezték és végezik a' mi következik: 1) A' falukat, városokat, kerületeket és Vajdaságokat azokban a' Vidékekben, mellyeket az ellenség el nem foglalt, de közel megtámadással fenyeget, a' Nemzeti Igazgatóság hadi állapotban lenni declarálja 2) Az Országnek ilyen Vidékeiben meghatalmaztatik az Igazgatóság minden eszközöknek szabados elővételére, a' mikkel leronthatja az utakat, hídakat, általjárásokat, Magazínumokat, mellyek az ellenségnek az előnyomulást vagy a' hátra vonulást könnyithetnék. Hasonlóan meghatalmaztatik arra is, hogy az ilyen Vidékekből minden élelemfélét, élesztárakat, ígás és vágó marhákat másuvá elvitethessen, elhajtathasson, és a' lakos népet más helyekre hátra vonhassa. Mind ezekben az Igazgatóságoknak hatalma megköttelve ne légyen a' törvények által, mellyek a' Sajátról és a' szabadságról szólnak 3) Mind azok Valakik e' jelen Végzésnek magokat ellene szegeznek, valakik az ellenségnek az eleségvittelt vagy a' keresztüljövettelt az általjárásokon segítik, és végre mindazon tisztviselők valakik az ellenségtől elfoglalt Vidékekben megmaradnak, Hazaárulók gyanánt nézettessenek és megbüntettesenek. 4) Minden kárvallások és veszteségek, mellyeket a' lakosok ezen Végzésnek következtében szenvednek, az Országnek közönséges jószágaiból kipótoltassanak. A' kipótlásnak módja egy külön Végzésben meg fog határozatni. 5) E' jelen végzés egyszeriben kinyomtatassék, és a' népnek a' kathedrákból felolvastattassék; végrehajtása a' Nemzeti Igazgatóságokra bízatik.“ — Febr. 8-kán, végződven a' Sz. János főtemplomában az Isteni tisztelet és imádkozás a'

Mindenhatónak segítségéért a' közelgető hartzban, a' Senatorok és Követek (kik a' templomban miadnyájan jelenvalának) egy Ülésben egyesültek, hogy a' Nemzetnek az Országgyűlésnek hívségére való megeskedtetéséről szóló törvényjavallat felett (mellyet a' Senatorok háza visszavevett) folytassák a' közös tanátskozást. E' törvényjavallat így hangzott: „Az Ország Házai megfontolván, hogy a' f. E. Jan. 25-dikén hozott országos Végzésnek következtében a' hajdani Királynak fogadott Esküvés többé nem kötelez 'sa't. végezik: 1) A' Lengyel Nemzet declarálja, hogy Constitutionalis Monarchiáját egy választandó Familiának, az örökösség jussával, megesméri minden szükségeinek és kívánásainak megfelelni, és annak formáját a' mostani Interregnum ideje alatt is szorosán megőrzi és senkitől megbántatni nem engedi 2) Míg a' Nemzet az Országgyűlésen magának Királyt választana, a' Nemzet képét viselő Országgyűlésnek, kinek kezében a' felség jussai most nyúgosznak, új esküvést tegyenek a' tisztviselők, városok, faluk, a' papság, a' tábor, és általjában az Országnek minden lakosi, a' következő formában: „Esküszöm hívséget a' Hazának és az Országgyűlés által ábrázoltatott Nemzetnek; esküszöm hogy semmi hatalmat el nem esmerek azon kívül, mellyet az Országgyűlés tett vagy tenni fog; esküszöm hogy minden erőmből segítem a' felkölt népnek ügyet, a' Lengyel Nemzet függetlenségének és szabadságának megnyerésére.“ 3) A' Vajdaságokban, kerületekben és városokban könyvek fognak megnyittatni, mellyekben a' letenni való Esküvésnek szavain kívül a' Nemzetnek felkelése megírva körülhordoztatik az aláírásra, annak bizonyosságául, hogy minden sorsú és hitű polgárok önként melléje állanak a' közön-

séges felkelésnek. Hat hetek mulva e' könyvek, a' megnyitásnak kezdetétől számlálva visszaküldetnek a' fő városba és ott az Országos levéltárban örök emlékezetül megtartatnak. — Hoszsú vitatások után, mellyekben Svidzinski és Volvski Urak a' törvényjavallatnak ékes és tüzes oltalmazásával magokat kiváltképpen megkülömböztették, némelly kifejezéseknek megváltoztatásával, a' javallat 82 voksal (10 ellen) elfogadtatott és megerősített.

Varsó Febr. 10-kén. Generalissimus Radzivil tegnapelőtt estve általtevő főhadiszállását Varsóból Okunievbe (keletre a' fő várostól Podlachiában); ugyan azon éjjel General Chlopicki is, kiről már néhány napok óta repesett a' hír, hogy a' tsatapiatzra elmenni akarátja, elútazott a' táborhoz.

O l a s z O r s z á g.

Róma Febr. 9-dikén. Ő Szentsége XVI Gergely Pápa, (minthogy eddig csak Pap-Kardinál volt) Febr. 6-kán elsőben Püspökké felszentelietett és azután szokott szertartással a' Tiarával megkoronáztatott. Ezen ditső tzerimoniának látására temérdek sokaság gyűlt vala fel, és a' Szent Atyát örömkialtásokkal idvezlette. Első tselekedete az új Pápának a' szegényebb sorsúaknak ügyefogyott állapotjáról való gondoskodás volt, kiknek sorsának könnyebbítésére igen szép és jóltévő rendeléseket tétetett. — Kardinál-Statustitoknokságra még nintsen senki nevezve.

A' Bolognai Zendülésnek első híre tegnap előtt jött Rómába. Róma maga tsendes. A' Frantzia Akademiának némelly nevendékjei tsintalan pajkossággal megakarták a' Farsangi mulatságot zavarni, a' miből igen kellemetlen

jelenések származhattak volna: de a' Frantzia Követ megérivén a' dolgoi, azt egyszeriben elnyomta.

Febr. 9-kén XVI Gergely egy Hirdetést botsátott Alattvalóihoz, mellyben sajnálja, hogy Pápaságának első pillantásait, eppen azon a' napon, midőn az Apostoli korona fejére tétetnék, Birtokának némelly tartományiban háborgások és zendülések szomorítják; egyszersmind a' botsátnak és engedellemnek szívreható szavaival fordulván az eltévelyedettekhez, a' jóakarátnak és kegyelemnek nyilt karjai közzé hívja őket. —

A' Majlandi Ujság Febr. 14 kéről írja: „Bolognában a' legújabb tudósítások szerént az ideigleni Kormány-szék külömbfele rendeléseket publikáltatott. Egyikben a' fegyveres erőnek kommandója egy 3 személyekből (Krabinski, Barbieri es Gandolfi) álló Választotságnak adatik, úgy mindazáltal, hogy szükségnek idejében egyre bizattassék hármójok közzül. Egy másikban az eddigvaló Bataillon helyettegy egész regementnek állítása végeztetik; egy harmadikban a' hivatalos petséteknek megváltoztatása parantsoltatik, egy negyedikben a' Pápának világi hatalma a' Bolognai Statusban eltöröltetik.

Modena. A' Hertzegnek eltávózása után, sok polgárok öszvegyűlvén a' város házánál egy ideigleni Kormány-széket állítottak, mellynek tagjai egy Dictator és három Consulok. Dictatorrá Prokátor Nardi, és Consulokká Maranesi, Minghelli és Marchese Morano vagynak választva. Ez a' választás Febr. 9-kén nyomtatott jelenések által kihirdettetett. (Dictator Nardi az Olasz Országi 790-diki Revolutiók idejében Pap volt, és akkor mint

tüzes védelmezője azoknak a' Szabadság fája alatt megházasodott.)

Párma. Febr. 12 kére virradó éjjel Pármában pártos lázzadásoknak jeleségei látszottak. Az útszákön és közönséges helyeken gyülekezni és csoportozni kezdettek az emberek, a' nélkül mindazáltal, hogy ezen seregléseknek tulajdonképpen való tzielja magát nyilván kimutatná. Ezen környülállások között, és minthogy a' 12-iki nap is meglehetősen tsendességgel elfolyt, elvégezte magában Ő Felsége Mária Luiza Fő Hertzegaszszony, Pármának Hertzegaszszonya — kinek személye eránt még a' legzavarosabb villongások között is a' legnagyobb tisztelet mutattatott — hogy Pármából el nem távozik, reménylven, hogy jelenléte által a' további zenebonáknak kiütése meggátoltatik. De azonközben a' szomszéd Reggio tartományból egy pártos csoport, a' legalsóbb népnek seprejéből való, berohanván a' Pármai földre ezzel a' kiáltással: „Eljen a' Szabadság! Forgassatok fel mindent! Tsinálhattok mindent, a' mit akartok! Segítséünk Néktek bizonyos!” — megváltozott e' pillantástól fogva a' jelenés. A' zendülés Pármában erőt vett. A' Hertzegaszszony elútazásának, ki a' dolgoknak ezen helyheztetésében jónak vélte a' várost elhagyni, akadályok tétettek ellene. Uj városi tisztség állittatott, és Nemzeti Gárda pártos színekkel. Az újontan tett tisztviselők több ízben kívántak Ő Fgéhez a' Hertzeg-Aszszonyhoz bébotsáttatni; de Ő Felsége állhatatosan ellene szegezte magát e' szándéknak, megmondván, hogy a' Pártütöket egyáltalában meg nem fogja halgatni, és minden készületeket megtett elútazására; a' mi — minekutánna látnák a' pártosok, hogy a' fejedelemaszszonynak állhatatos akarat-

ja ellen semmire nem mehetnek — Febr. 15-kén éjjeli 1 órakor akadályozatlan meg is lett. Ő Fge a' Hertzegaszszony reggeli 8 óra tájban Casal Maggioreba (a' Pó vize bal partján Lombardiában) szerentsésen érkezett.

Piacenza és Quastalla az utolsó tudósításoknak eljövetelekor tsendes volt, és e' két Hertzegségnek lakosi részt a' Pármai zendülésben nem vettek.

Frantzia Ország.

Páris Febr. 11-kén. Tegnapelőtt a' Királynak személyes előlülése alatt nagy Ministeri tanáts-ülés tartatott, melly reggeli 3 óráig tartott. Ezen tanátskozásnak következése a' leve, hogy a' Király a' Belgiumi thronusnak elfogadását egyik fíjának sem engedi meg, mivel ő a' békességnek megmaradását tisztaszívből óhajtja.

Az Olasz Országi Zendüléseknek híre Febr. 9-kén jutott Párisba. Nevezetes dolog, hogy több Párisi Ujságok p.o. a' National, Messenger, Figaro, már Febr. 3 kán és 4-dikén (és így éppen azon a' napon midön az Modenában ki ütött) ezeket a' történeteket megírták; mint a' mellyek vagy már megestek, vagy elmúlhatatlanul megfognának történni. — Most tehát már még szabadabban kimondják némelly Párisi Ujságok a' mit e' felöl tudtak: P. o. a' Globe így szöll Febr. 11-dikén „Elkészítettven egynehány hónap óta titkos társaságok által a' nép, most már több helyeken egyszerre kiütött a' revolutzio Olasz Országban. Modena függesztette ki legelöször a' szabadság zászlóját. Reggio, Bologna követték; a' Pápa Státusai felzendülnek. Minden intézetek megtétettek annak rende szerént.” — Az il-

Ilyen nyíltszívből eredt vallástételnek, ilyen szájból, valósággal hitelt lehet adni! —

Febr. 10-dikén a' Belgiumi Követtségnek szerentséje vala a' Frantzia Királlyal és Kir. Familiával együtt ebédelni a' Palais-Royalban. Az asztal 42 személyre volt terítve.

A' hadi Minister Febr. 9-dikén a' Követek házában előnyújtott egy törvényjavallatot és monda: „Uraim! Azon hadi erősítések és sántzok, mellyek az Országnak némelly partjain névszerént Páris, Lyon és Soissons körül munkában vannak, nagyon éreztetik az Igazgatószékekkel, melly szükséges légyen bizonyos változtatásokat tenni azokon a' Formalitásokon, mellyek a' Privát személyek jószágainak megszerzése módjáról a' törvényben kiszabva vagynak. Ezek a' Formalitások nagyon hosszak, a' mi a' környülállásoknak sürgetése a' hosszú várakozást tiltja. A' törvényjavallatnak, mellyet itten benyújtok, tzielja ezen Formalitásoknak megrövidítését tárgyazza.“ — A' törvényjavallat felolvastatott, és azután folytatta a' Ház a' Kösségek Organizatioját érdeklő tanátskozásait.

S v á j t z O r s z á g.

A' Szövetség gyűlése Lutzernában Jan. 29-kén elvégezte, hogy magát a' Basileai dolgokba közbevetvén, a' rendnek és tsendnek helyre állását segítse, és kieszközölje, hogy a' háborús készülétek 's mozgások tellyesen megszűnjenek, a' Consitutionnak megjavítását tzielzó munkák tsendességben végeztessenek, és azoknak, kik mától fogva semmi törvénytelen lépésre nem ve-

temednek, Amnestia adattassék. — A' Basileaiak t. i. midön a' minap az az Januar. 17, 18 és követő napjaiban (M. K. 7 Szám. Jan. 25 kéről), az ellenek feltámadt falusiakat részszerént visszavernék és széljelüznék, részszerént magoknak megnyernék, a' helyett, hogy minden bizodalmatlanságnak elfojtására a' népnek Orvoslást ígérnének a' sérelmekről, és botsánatot hirdetnének a' vétségről, elkezdtek a' lázzadás vezérit és fejeit üldözni és halálra keresni. Követeket küldöttek a' Szövetség-gyűléshez Lutzernába, azzal a' panaszszal, hogy a' szomszéd Kántonok a' lázzadás fejeit, kik hezzájok futottak, ki adni nékiek nem akarják. Azonközben a' megtsendesedett faluk és helységek, látván a' nagy tömlöztözést, mellyet az ő el fogott vezéreiknek Basileában kiállaniok kell, újra felháborodtak, és őket úgy nézvén mint az ő jussaik oltalmazásának mártirjait, szabadításokra ismét fegyvert fogni készültek. A' háború a' két fél között e' szerént újonnan kiütő félben vagyon; a' minek meggátlását tzielozza a' Szövetséggyűlésnek fent említett Végezése.

Vallis is, (melly Kánton eddig egy volt a' legtsendesebbek közzül) aligha fogja a' háborúságnak kiütését elkerülni. Martinachban és az ottani környékben nagyon szaporodnak a' Constitutionnak változtatását kívánó Kérölevélnek alólírásai. A' nagy tanáts nem látszik hajlandónak e' változtatásnak akarására; 's könnyen megtörténhetik, hogy a' nép felzúdúl 's lázzad ellene.

N é m e t O r s z á g.

Landau Jan. 28-kán. A' Német Szövetségnek Frankfurthól ide kiküldött Biztosai General Vol-zogen és General

neral Teugnagel Urak a' Várat, mint a' Szövetség Várat Jan. 27-kén átvették. Az 1815 Nov. 3-diki és 1816 April. 4-diki Tractatusok szerint Landau a' Német Szövetségnek várai közé (mint Luxemburg és Maintz) felvételt, és ennek a' felvételnek következése volt a' tegnapi általadás. Egyébként Landau a' Szövetségnek két másik várától annyiban különböző helyheztesben vagyon, hogy reánézve, mint sajátjára nézve, Bavária megtartja fejedelmi jussát, és Örizetet is (nem a' Szövetség) rendel belé. Az általadás tzerimoniája annakokáért csak abban állott, hogy a' Várnak kultsait a' Vár-kommandó a' Maximilián piatzán által nyújtotta a' Baváriai Kir. általadó Biztosoknak, ezek pedig a' Szövetség Biztosainak, kik azokat ismét hasonló rendben visszaadták. A' vár bástyáin a' tzerimoniának innepe 101 ágyú lövésekkel jelentetett.

A' Szász Királyságban a' f. E. Mart. 1 napjára Országgyűlés hirdettetett.

A' Német Szövetségnek Hadi-Matrikulája, a' mult Esztendő végén tett változtatás szerint, most e' következő: „A' VIII-dik tábor-Sereg a' Würtembergi Királyi, a' Bádeni és Hassiai Nagyhertzei seregekből áll, öszveséggel 30,150 ember, úgymint 23,569 ember gyalogság, 4,308 ember lovasság és 2,473 ember Artilleria. — A' IX-dik tábor-sereg a' Szász Királyi, a' Hassiai Választó-fejedelmi és Nassaui Seregekből áll, öszveséggel 21,718 ember, kik között 17,425 ember gyalogság, 2525 lovasság és 1768 ember Artilleria. Luxemburgi Nagyhertzei ad 2556 embert. — A' X-dik tábor-sereg a' Hannoverai Királyi, Holstein-Lauenburgi, Meklenburg-Schverini, Meklenburg-Strelitzi, és Oldenburgi Nagyhertzei Seregekből áll, ide járúlván Lübek,

Brema, és Hamburg szabad Városokéi is, öszveséggel 28,038 ember, kik között 22,217 ember gyalogság 3572 ember lovasság és 2249 ember Artilleria. — A' tartalék tábor-sereget 11,366 ember gyalogság teszi. Adják ezt Weimár, Altenburg, Koburg-Gotha, Anhalt-Dessau, Meiningen-Hildburghausen, Bernburg, Köthen, Schwarzburg-Sondershausen, Rudolstadt, Hohenzollern-Hechingen, Liechtenstein, Hohenzollern-Siegmaringen, Valdek, Reuss az öregbik és ifjabbik Linea, Lippe, Schaumburg-Lippe, Hessen-Homburg, és Frankfurt szabad városa.

A' Münkheni Inland Febr. 15-káról írja: „Tudva lévő dolog, hogy Ö Fge a' Király, a' legújabb Országgyűlési Követválasztáskor, azok közül az 54 közönséges hívatalt viselő személyek között, kik Követekké elválasztattak, 5-től megtagadta engedelmét a' Követek Házába való menetelre. Ezt tselekedni a' Királynak jussa vagyon a' Tit. 1. §. 44. Potlékvégzés X. szerint; és így midőn Ö Fge azokat a' tisztviselőket, kikre a' felhozott § 44 alkalmaztathatik, a' Követek házába bé nem botsátja egyebet nem tselekszik, hanem Constitutionalissával él, a' mint az a' megditsóult Királynak Max Jó'sefnek idejében is, az 1825-diki Követ választáskor történt. — Ö Felségéhez Előterjesztések jöttek ez eránt Norimberga, Würzburg, és Bamberg Városokból, mellyekben az említett Városoknak sok száz lakosai a' Királytól az említett elhatározásnak visszavételét kérik. Válaszúl erre a' Király Würzburgba Fő Biztos és Elölülő Bátor Zu-Rhein Urhoz egy levelet írt, mellyben a' többek között a' következő hely jö elő: „En nyilván megparantsoltam, hogy gondoskodni kell róla, hogy a' választóknak sza-

badása semmivel is meg ne szorittassék vagy gátoltassék, és ez által tiszteltem népemnek Constitutionalis jussát; de Nekem is Constitutionalis jussom vagyon reá, hogy Egyes személyektől, kikre az X Pótlékvégzésnek 44 §-a alkalmaztathatik, az engedelmet megtagadhatom az Országgyűlésbe való bémehetésre. Én éltem e' jussommal, és megvárom, hogy az én népem szinte úgy tisztelje az Én jussomat, mint Én az övét tiszteltem. A' Constitutio csak addig állhat fel, míg az Igazgatás és a' nép költsönösen tisztelik egymás jussait." — Hasonló értelmű levelet küldött a' Király Norimbergába is, és Bambergbe.

M a g y a r O r s z á g.

Nyitra, Febr. 13-dikán. Viszszaderülvén ama sok Népekre és Nemzetekre nézve szerentsés Nap (Febr. 12), melyen I-ső Ferentz Ő Felsége, Európa Békéltetője, kegyes Királyunk, született; hogy illy nevezetes Napnak megünnepelése annál tündöklőbbben esnék ki, Vurum Jó'sef Püspök Úr Ő Főméltósága azt igen böltsen Innepre, t. i. a' mindjárt következett Vasárnapra tevő által. Ekkor ugyan Ő Főméltósága a' Ts. Vármegye Rendjeinek és nagysokaságú Népnél jelenlétében nagy Misét mond vala, hálával áldozván az Egeknek, hogy Ő Felségét ekkorig épen megtartották, és buzgón esedezvén további megtartatásáért. E' háladás és buzgóság után vígaság következék. T. i. minden előkelő Uraságok 's az éppen mostanság a' Katona Ujontzak általvételeivel itt foglalatoskodó Nemes és Vitéz Katona Tiszti Rend Ő Főméltóságához ebédre hívtak, hogy ezen nagy örömmön együtt örüljenek, öszszetsapott tele poharakat ürítgetvén számtalan Éljen harsongások közt kegyes Királyaink

és Királynénk Ő Felségeik és az egész Felséges Uralkodó Ház hosszú és szerentsés éltéért. Hogy pedig az örömnél nemtsak a' bástyák közt lenne nesze: taratzkok valának rendelve, mellyek gyakor pattanásaikkal azt az egész környéknek hírül adnák. — El nem hallgatható itten az: hogy a' többször tisztelt Főméltóság a' Vármegye Kór-Intézetére 1000 ftot méltóztaték ajándékozni azon hozzáfüggesztéssel, hogy többet is lenne szándékában utóbb ajándékozni. — A' Kegyelmeik Fő Ura tartson illy nagy és ditső Fejedelmet, és illy áldott és nagylelkű Áront az emberiség legfőbb javára és díszére sok számos és boldog esztendőkre!!!

Lugosról. Ns Krassó V. gyéből. Febr. 13-dikán 1831.

A' mindeneket tudálatosan Munkálkodónak gondviseléséből már 39 évek óta ditsőségesen uralkodó Első Ferentz legkegyelmesb Apostoli Királyunk és Királynénk — Febr. 8-án és 12-kén — Születése napjainak itten Lugoson egész ájtatossággal és valódi mélységes tisztelettel történt innepléséről e' következőket írhatjuk:

Már előbbi estve az 7 órai nagy harang húzás által mindenki arra emlékeztetett, hogy hív alattalévőinek boldogságait szünetnélkül eszközteni kívánó, és óhajtásait nagy mértékben kielégített Királyunknak és Királynénknek hosszas jó egészségeért és az egész Ausztriai ház' boldog Uralkodásáért az Istennek buzgón könyörögjön — Tettes Honorisi Lovrentsits Ignácz első Al-Ispány Ur pedig a' Ns Karokat és RR. illendően meghívta, a' Kik is más nap 9 órakor Nemzeti díszes öltözetben számosan öszveseregelvén, és szeretve tisztelt Első Al-Ispány Úr vezérlése alatt, Minorita Szerzetbéli T. Hain

Maximilián által — az innepeknek tárgyatjaihoz erányzott magyar Prédikáció, és Qvárdián Rátvay Valerián által 10 órakor mondott nagy mise hallgatásra menvén, több jelenvolt ájtatos hívekkel együtt buzgón bémutatták saját esedezéseiket az Istenhez, egyszersmind az alább írt módon — Éltess'd Isten Királyunkat's a't. elénekelték — azon alkalommal Schneller Ezeredbéli katonaság, és a' Város részeiről több jeles lövések tétettek. — Az ajtatosságnak vége lévén, tisztelt Al-Ispány Úr sokakat barátságosan megvendéglett: legelőbbször is Ő Felségének — Felséges Aszszonyunknak — ifjabb Királyunknak Ferdinándnak — Fges Nádorunknak — az egész Ausztriai háznak egészségekért, virágzásokért, és ditsőséges Uralkodásokért: — továbbá: egyenként az Egyházi's Világi Főbb és fő Méltóságokban lévőknek is egészségekért's hosszas bóldogságjokért egy egy tele poharatska jó bort kiürítvén — a' miket is nagy muzsika harsogás, mozsarak ropogási között sok éljen! kiáltás, és a' mindnyájoknak ábrázatokon ragyogó öröm nyilván tapasztalva követtek.

Végre: nevelte, és béfejezte ezen örvendetes napot az estvéli fényes kivilágosítás — számos, és mesterségesen készített koszorús virágokkal ékesítve szemlélt tántzos hely, és abban tartott külömbféle mulattság.

1.

Éltess'd Isten! Ferentz Királyt
legkegyelmesb Urunkat
tarts'd-meg soká Ferentz Királyt
a' mi bóldogságunkat
Áraszsz'd bőven — Kegyelmednek
Reája — Forrásait
hogy lehessen Szent Fejének
enyhíteni gondjait.

2.

Nyújts béke pálma ágakat
Fegyveres Seregére.
Diadalmi Koszorúkat
koronázott Fejére
Magyar Ország' óltalmára
Őrizz'd bölts Királyunkat
a' Ditső Haza' jóvára
Verd-le a' tsalárdokat.

3.

Engedd: tsendes békességben
uralkodni sokáig
a' mi Atyánk: és enyhében
hogy lássa végső áig
magzatjait ditsőségben
's élniek szerentsésen
Isten! tarts'd-meg egészségben
's áldás rajtok lehessen.

4.

Erössége a' Szt Hitnek
tartsa Fejedelmünket
ereje a' jó Törvénynek
védelmezen bennünket
hogy a' Szt Korona alatt
Atyánknek szolgálhassunk
's több ezer Véd' Paizs alatt
bóldogok maradhassunk.

5.

Végre: buzgón esedezünk
e' ditső Sztegyházba
Te előtted mi Istenünk
vedd-bé Menyországodba
a' mi Ferentz Királyunkat
ha ért Nesztori időket
Őrizzed bóldogságunkat
's tartsd meg mi Nemzetünket.

Miskólcz, Febr. 5-dikén. —
Zemplény Várm. Első Al-Ispánya Ts.
K. Kamarás Mélt. Vajai Báró Vay Mik-
lós Úr az Ujhelyben Jan- 24-kén tar-
tott Gyűlésben tette meg, Táblabíró
Tek. Szirmay Antal Urral, a' néhai
Udv. Tanátsos és nagyhasznú Író fija-

val, Országgyűlési Követségek' viselése felől jelentését, 's ennek végével 1827 Octób. 15-d. ólta viselt Al-Ispányi hivatalától, közönségesen elismért nagy tulajdonainak ragyogtatásával bútsút veve. Borsod Várm. Fő-Ispányi méltósága' Helytartójává Decemb. 30-dikán neveztetvén ki, más nap Golopi lakásában fogadta el az idvezlésére 's meghívására megjelent Kiküldöttséget; Febr. 2-kán pedig testvér öttésnek Mélt. B. Vay Lajos Urnak Al-Zsolczai lakásából vitetett be a' tiszteletére kinevezett újabb Küldöttség és a' szekere előtt, bár igen kemény hidegben, nagy számmal lovagló Bandérium által. Az ezt követő nap, Febr. 3-dikán, beült a' Kormánysházba, 's Mélt. Kis-Zlatinai Durcsák János Püspök Egri Kis-Prépost Urnak kezébe tette le a' sok Vármegyéből öszszegyűlekezett Rendek előtt a' hitet. Hallgatunk a' napnak igen nagy fényességei felől; de nem mellőzhetjük el azon pillantás említését, midőn a' megköszöntő Fő-Notárius Tek. Palóczy László Úr említvén az Országgal egykorú Vay-ház örök díszait, a' nagy Vay Jó'sefet és testvérét Generalis Báró Vay Miklóst, ennek özvegyét, az aszszonyi nemnek ritka díszét, Mélt. Báró Adelsheim Joanna Aszszonyt, a' Bádeni Nagy-Hertzezség' első tisztviselője férjfi-testvérének leányát, ki az Orosz Tsászárné 's a' néhai Svéd és mai Bajor özvegy Királynék társaságában, ezekkel együtt neveltetett, szólította meg. A' boldog anya 1802, April. 29-kén született fiját, a' palota'

galeriájáról nézte, kedves második fija' hitvesével, a' Cancellarius Gróf Teleki Sámuel nagyszépségű unokájával, és a' nagy Vay Jó'sef' menyével, Gróf Vay Abrahámnéval, kormánysházánkba belépni. — Febr. 4-dikén az Országgyűlési két közönségesen tisztelt Követ, Tek. Ragályi Tamás, és Lónyay László Urak, tették meg jelentéseiket, 's a' Rendek elragadtatott örömmel nézék, hogy harsogó javalásaik alatt Borsodnak ez a' két tisztelt fija a' jelentés' végével egymást a' zöld asztal mellett barátságosan megölelték.

J e l e n t é s

az ÁRPÁDRA való Előfizetést szedő TT. Urakhoz.

Bizodalmasan kéretnek az ezen Hős-költeményre való Előfizetést szedő Hazafiak, kik Előfizetőik' neveiket még velünk nem közölték, hogy azokat az alolírthoz Győrön által Pannónia hegyére mennél hamarább megküldeni ne terheltessenek; mivel azok a' Munka végén ki lesznek nyomtatva.

S z e d e r F á b i á n.

A' pénz folyamát Feburárius' 21-dikén; közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	88 1/6
Az 1820-béli sorsosok,	166 9/20
Az 1821-béli hasonlók,	114
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	49 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	957 for. ton. Conv. Pénzben.

Másfél árkus Ujság, és az Országgyűlés Törvény tizikkelyeinek folytatása felárkuson.

Szerkesztető és Kiadó Marton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 273.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)